מינהלה

שווין של 2 ל"י

מה שווין של 2 ל"י במשרד האוצר — הכל. זאת, על כל פנים, התברר השבוע מהודעתם הצוהלת של מנהלי שירותי השיידור, צבי זינגר, וסגנו, חנוך גבתון, במסיבת עתונאים מיוחדת. מטרו הם: "שיפור התוכניות בקול ישראל מובטח. אנו עומדים לקבל השנה תקציב העולה ב־40% על התקציב השוטף. נעשה הכל שהעלאה זו תורגש במשדרי קול ישראל..."

להעלאת תקציבו של קול ישראל, מקצת יותר משני מיליון ל"י לשלושה מיליון, קדם מאבק של שנים עם משרד האוצר. טענו נציגי קול ישראל: "דמי הרשיון שגובה האוצר על מקלטי הרדיו יכלו להספיק ברחבה להוצאות השוטפות של קול ישראל, להבטיח קרן מתאימה לשיפורי המישדרים, הבטחת ציוד הנדסי חדיש ואפילו הקמת יסוד לבית שידור חדש." החישוב: 400 אלף מקלטי הרדיו הכניסו לאוצר בשנת תקציב שוטפת 3.2 מיליון ל"י.

תשובת האוצר היתה: "לא." טען אשכול, בהזדמנויות בלתי־רשמיות: "כל פרוטה העוברת לחשבונו של קול ישראל, כאילו לא היתה." מבצע סיני קלקל במקצת את חישוביו של האוצר, הוכיח את חשיבותו של שרות השדור, לפחות בשפה הערבית. טדי קולק, מנהל משרד ראש הממשלה, הפעיל על האוצר לחץ גובר והולך, הביא אף להתערבותו (הסכיבית) של ביג'. הלחץ הוגבר עם התקרב שנת העשור והמחשתו של הצורך לרתום את שרות השדור לרימום מפעלי המדינה (והמפלגה).

השבוע נכנע שר האוצר, הבטיח להקציב סכום העולה במקצת אף על דרישת מנהלי השדור. הוא השיג את הכסף בצורה פשוטה ביותר: העלאת דמי רשיון הרדיו בשתי ל"י (10 ל"י, במקום 8), ריחת האוצר מרשיונות הרדיו — מיליון ל"י — יישאר ללא שינוי.

משרתם של כל האדונים

החיוך שעל פניו החלקות של צבי זינגר, מנהל שירותי השידור, נמוג. יצחק אבידן, כתבו השחרחר של חרות, קילקל את הרמוניה אידיליה של מסיבת העתונאים (ראה לעיל). שאל אבידן בתמימות: "ממי מקבל קול ישראל את ההוראות כיצד ומה לשדר? האם יש כיתן או מגמה פוליטיים בשידוריו?" מנהל השידור הסמיק, על פניהם של הכתבים שישבו למולו צף חיוך מלגלג.

היה זה סוד גלוי, בשנה העשירית למקומת ישראל, כי שירות השדור, הנתון לפקוחו האישי של מנהל משרד ראש הממשלה, הינו שרות כלל ציבורי, כשם שדבר הוא עתונם של כלל חברי ההסתדרות. קרייני החדשות של קול ישראל ומרשניו המדיניים לא אמרו מעולם דבר שמשרד ראש הממשלה או משרד החוץ לא היו מורכנים לחתום עליו בשתי ידיים. כיתן זה הובלט אף בסקירת העתונים היומיים, המשודרת כל יום לאחר מהדורת החדשות של הצהריים. עתוני האופוזיציה, גם כשהיו מצוטטים, היו עוסקים, לפחות מעל גלי השדור, בבעיות בעלות חשיבות ממדרגה שניה.

לאחר דקה של דומיה היתה תשובת מנהל שירותי השידור: "לא. קיימת אובייקטיביות מלאה (בשירות השדור), שאינה נופלת מזו השוררת בכל מדינה דימוקרטית אחרת."

מילא אחריו סגנו, חנוך גבתון: "אנו משתדלים למסור את העובדות בלבד. אולם מאידך לא נסגע ברגשות הציבור. חדלנו, למשל, לשדר את סקירת המאמרים הראשיים של קול העם, בטאונה של מק"י, כדי לא לפגוע ברגשות הצבור הנוצע..." הוא לא אמר מאומה על פרשות דומות שקיפחו דעות עקרוניות של חרות, מפ"ם ואף אחדות העבודה.

יחסי חוץ

שתוק לי ואשתוק לך

באמתחתו של חנוך גבתון, הנציג הישראלי לועידת איגוד השידור האירופי, שהתקיימה החודש בלוזאן, היתה הצעה מפוצצת: דיון בפיצוץ אולפני קול ציון לגולה ביבנה, באביב 1956, על־ידי חוליית פידאין. אולם לפני שיכול היה להעלות הצעה זו חייב היה גבתון קודם לכן לזכות באישור חברות ישראל באיגוד.

הנציג המצרי בוועדה, שהודעותיו של גבתון לעתונות הגיעו אף לאוזניו, ניסה למנוע את ההצעה, הציע לא לקבל את ישראל לאיגוד. כשהצעתו נפלה, עזב את האולם במחאה.

הסעיף הישראלי זכה לדיון מלא בוועדה המשפטית של האיגוד, לא סוכם עד נעילת הדיונים. מאידך, כשהעלתה מצרים במליאה את ההצעה לדון בבטיחות תחנות השדור, והוקיעה את הפצצת קול ערב על־ידי הבריטים בימי מבצע סואץ, נמנע גבתון מל־השתתף. התוצאה: קבלת החלטה, שהיתה מחייבת אף את הוקעת חבלות הסידאין בישראל, נמנעה ברוב רופף.

תוכניות

מה יש ברחוב ביאליק?

אם להאמין לש. שריה ואלימלך רם, שוסטו בליל שבת עם מכונת הקלטה ברחוב ביאליק (דיוקנו של רחוב, קול ישראל) הרי שהרחוב מאוכלס, נוסף על משוררים כיעקב כהן וציירים כראובן ראובן, בהמוני פקידים אפורים העושים הכל כדי שעיריית תל־אביב תזכה בכינוייה "העירייה הגדולה ביותר בארץ".

שיחותיו של מראיין המשדר, אלימלך רם, שהתרכזו בחלקן הגדול במונון הגדול של העירייה, הביאו מספר עובדות מאלפות:

● המזנונאי של עיריית תל־אביב סובל מהתחרות מתמדת של היזמה הפרטית של הפקידים, המעדיפים תה חלוט במשרדיהם על התה המוגש במזנון;

● תעודות התרבות של העובדים הן סעיפות ביותר. כבר השנה ייבנה בית פאר חדש שיאכסן את פעולותיהן;

לא ראיונות אלו, ולא הקריון הפסטי של מישה אשרוב, הצליחו להבהיר למאזין, מי הם 598 הדיירים האחרים ברחוב, מלבד המשורר, הצייר ופקידי העירייה.

גלים קצרים

קמים לתחיה

התקציב המוגבר של קול ישראל (ראה לעיל) יביא לתחייתו של שבועון הרדיו, שפשט את הרגל לפני שבע שנים... **פריטים אחרים בתקציב:** קרן לבנין־שידור חדש, הכנות ראשונות לקיומו של משדר טלויזיה... **מאוינו "קול ישראל"** יפגשו השבוע בדמות שכוחה: שבתי פטרושקה, המנצח והמעבד של תזמורת שירת השדור, שעשה שנת השתלמות בחוץ־לארץ, יחזור לדוכן המנצחים... **שמואל רוזן**, חידונאי קול ישראל שחזר אל המיקרופון לפני ששה שבועות, העשיר השבוע את ספריית החידונים. ספרו מי יודע, מעוטר על־ידי הצייתת פרידל, יצא לשוק לכבוד החנוכה... **עכשיו מותר לגדות:** הקלקול שחל בשנינת המשדר החדש מנע תקלות רבות. המהנדס האמריקאי שהגיע לתקון הקלקול ציווה על התקנת אמצעי זהירות מיוחדים, שיבטיחו את תקינות השידור אף במזג האויר המיוחד של שפלת החוף.

תדריך

אלה המשדרים שכדאי יהיה להאזין אליהם משך השבוע הבא:

● **בעד ונגד השו"א.** (יום א', 10.20, קול ישראל) — אליהו כרמל יביא בחיכוכו הדו־שבועי בעייה בוערת. שני כלכלנים, איש חרות ואיש מפא"י, יביעו את שתי הדיעות — נגד ובעד.

● **מצעד המזמונים** (יום ד', 10.30, קול ישראל) — דרור בן אבי ויורם רונן, במצעד החודשי של מזמונים ישראלים ואמריקאים.

● **ניחוח חציר** (יום ה', 9.30, קול ישראל) — אלון שמוקלר ויצחק שמעוני מסיירים עם מכונת־הקלטה בקבוץ מחניים, מעלים ניחוחם של חברי גרעין הצופים בגליל התחתון.

● **פולקלור סיאמי** (יום ח', 6.00, קול ישראל, תוכנית ב') — שיריהם ורקודיהם של עמי סיאם, בתוכנית מוקלטת שנערכה על־ידי רדיו באנקוק.

● **רביעית שער הזהב** (שבת, 10.50 בבוקר, קול ישראל) — מבחר תקליטים משנות מלחמת העולם, של הרביעיה הכושית האורחת.

דו־שבק

שתה טובה מתמיד

תשבץ העולם הזה 1056

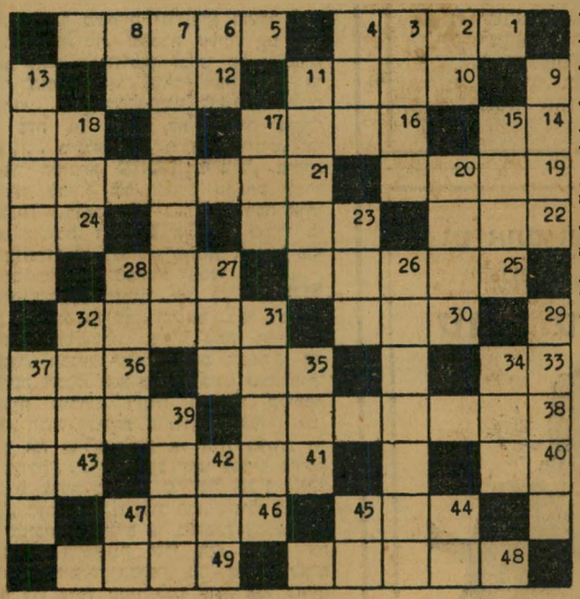

מאוזן: 1. קבוצת האתיות שלפניהן ו' החיבור שרוקה; 5. יישוב בדרום; 10. באריקדה; 12. עדיף על שמא; 14. טנא; 16. סמל העושר; 18. ממנו באים, לעתים, אל הפחת; 19. היודע הרבה מאד; 21. מקצוע בנאי; 22. ספר תנ"ך; 23. אותו מוסרים למפקד; 24. אחו; 25. סוג בית־ספר, 27. ביריחו הוא היה של שני; 30. בכל בנק; 31. מר כרת; 33. רוח 35. מקשר בין העצמות; 36. בן לוויה לברק; 38. התפארות שווא; 39. מוטב לא למעוד לתוכה; 40. בהמת משא אסיאתית; 41. תנועת נוער לאומנית; 43. קריקטוריסטן אנגלי; 44. שוק, בלע"ז; 46. ניתן למחיקה; 48. מתפקידי הבמאי; 49. רוטינה, אבל בעברית.

מאונך: 2. יום שאינו מתחיל; 3. בסיס צבאי בעל אופי מיוחד; 4. חברת או"ם; 6. ראש עירייה; 7. סיגרית פילטר; 8. כך — למנוצחים; 9. בעל מלאכה; 11. סרט קצר; 13. תנועה בלתי־חוקית; 15. עייפות; 17. קרע; 18. צבע פנים; 20. בעל נסיון; 23. כואב; 26. סמוך לרחובות; 27. תנועה חסידית; 28. ארמון; 29. ארץ שכנה; 31. ירקות; 32. בלעדיו אין ביוב; 34. מצמיד את הבוהל למעטפה; 35. כלוב אריות; 37. כסף; 39. מספר המצוות; 42. עורו משובח; 44. אות; 45. תואר פנייה; 47. תואר שם אופייני לחורף.

קורס מזורז לפקידות אחרי חנוכה
קורס לקצרנות אנגלית GREGG